

विकः। यथा। प्रायश्चित्तोपदेशाय वस्त्रादिना
ब्राह्मणस्तोषणीयः। यथा मितान्तरायां पराशरः।
“पापं प्रख्यापयेत् पापी धेनुं दत्त्वा तथा वृषं”।
शतचोपलक्षणं।

“प्रख्याप्य पापं वक्तृभ्यः किञ्चिद्दत्त्वा व्रतं चरेत्”।
इति स्मृत्यः।

देवलवचने “तोषयित्वा द्विजोत्तमान् इति”।
अत्र तोषयित्वा इति श्रवणात् आनतिकरत्वेन
तदग्रहणाद्देशः। इति प्रायश्चित्ततत्त्वं॥

आनङ्ग, स्त्री, (आनङ्गत्वे चर्मवशात् बध्यते इति। आङ्-
+ नङ् + क्तः।) चर्मवद्भूमिमुखाद्यभावं। तत्तु मुर-
जादि। इत्यमरः॥ कल्पमात्रं। तत्तु वेशभूषादि।
इत्यजयपालः॥

आनङ्गः, चि, (आङ् + नङ् + कर्मणि + क्तः।)
सन्धितः। वङ्गः। इति मेदिनी॥ (यथा सुश्रुते।
“च्छस्त्रस्तुवारेः सविता हिमानडा जलाश्रयाः”॥)

आननं, स्त्री, (आनिति अनेन। आङ् + अन + ल्युट्)
मुखं। इत्यमरः॥ (“तदानं मृतसुरमि क्षितीश्वरः”
इति रघुः। ३। ३।)

आनन्दः, पुं, (आङ् + नन्द + घञ्) आकाङ्क्षः। तत्
प्रार्थयः। आनन्दधुः २ शर्म ३ शतं ४ सुखं ५
सुत् ६ प्रीतिः ७ प्रमोदः ८ हर्षः ९ प्रमदः १०
आमोदः ११ समदः १२। इत्यमरः॥

(यथा, उत्तरचरिते।

“यवान्दन्तश्च मोदाश्च यत्र खिग्धाश्च सम्पदः”।
मनुः।

“आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् न बिभेति कुतश्चन”॥
वासुदेवस्य बलविशेषः। इति हेमचन्द्रः॥

आनन्दः, चि, (आनन्द + आर्ष आदित्वात् अच्।)
आनन्दविशिष्टः। हर्षयुक्तः। सुखी। इत्यमरटीका॥
“गुणो युक्तादयः पुंसि गुणिलिङ्गात् तद्वति”।
इत्यमरटीकाः अत्र गुणिलिङ्गः।)

आनन्दधुः, पुं, (आङ् + नन्द + अघुच्।) आनन्दः।
हर्षः। इत्यमरः॥ तदुक्तं चि॥

आनन्दनं, स्त्री, (आङ् + नदि + ल्युट्) गमनागमन-
समये सुहृदादेराणिङ्गनारोग्यसागतादिप्रश्नादि-
द्वारा आनन्दोत्पादनं। तत्प्रार्थयः। सभाजनः २
सभाजनः ३ सुभाजनः ४ आपन्नः ५ आमन्त्रणं ६॥
इत्यमरः तट्टोका च॥ (आनन्दजननं, हर्षोत्-
पादनं। प्रमोदकरः, सुखजनकः। यदुक्तं।

“मित्रं प्रीतिरसायनं नयनयोरानन्दनं चेतसः”।
इति हितोपदेशे॥)

आनन्दपटं, स्त्री, (आनन्दाय पटम्।) नवोद्गावस्त्रं।
इति हारावली॥

आनन्दप्रभवः, स्त्री, (आनन्दः प्रभवो यस्य तत्।) रेतः।
वीर्यं। इति हेमचन्द्रः॥

“वाय्वाकाशादिभिर्भावे सौमित्र्यं जायतेऽस्त्रियुः।
तेन खवन्ति तच्छुक्लं नवात् कुम्भादिवोदकं॥
स्रोतोभिः स्थन्दते देहात् समन्तात् शुक्लाहिभिः॥
हर्षोदीरितं रागात् सङ्ग्राह्यं मनोभवात्॥
वक्षो संभ्रतं निर्याति स्थलान्निष्ठादिवोदकं”।
इति चरकः॥

“लक्ष्मदेहाश्रितं शुक्लं प्रसन्नमनसस्तथा।
स्त्रीषु व्यायच्छत्स्वापि हर्षात्तत् संप्रवर्तते”॥
इति सुश्रुतः॥)

आनन्दमयकोषः, पुं, (आनन्दमयस्य परमात्मनः
कोष इवावरकः।) सत्त्वप्रधानाज्ञानं। तत्प्रार्थयः।
कारणशरीरं २ सुभुतिः ३। इति वेदान्तः॥

आनन्दा, स्त्री, (आनन्दयति या। आङ् + नन्द +
णिच् + अच् + टाप्) विजया। आरामशीलता।
इति राजनिर्घण्टः॥ [इति शब्दमाला॥

आनन्दिः, पुं, (आङ् + नन्द + किः।) आनन्दः। हर्षः।
आनन्दितः, चि, (आङ् + नन्द + क्तः।) यदा आनन्दः
सञ्जातोऽस्य। आनन्द + इतच्।) आनन्दयुक्तः।
हृष्टः। आकाङ्क्षितः॥ (यथा महाभारते॥

“पुनरानन्दिताः सर्वे मथुरायां वसामहे”॥)

आनन्दी, [न] चि, (आनन्द + इनि।) आनन्द-
विशिष्टः॥

आनन्दी, स्त्री, वृद्धविशेषः। आकन्दपाता इति
ख्याता। इति शब्दचन्द्रिका॥

आनयः, पुं, (आनीयते वेदाध्ययनायात्र। आङ् +
नीड + अच्) उपनयनं। इति हेमचन्द्रः॥

आनयनं, स्त्री, (आङ् + नी + ल्युट्।) स्थानान्तरनयनं।
आना इति भाषा॥ (यथा रामायणे।

“यादिशतयुवकांस्तत्र राज्ञामानयने बहन्”॥)

आनर्त्तः, पुं, (आङ् + नृत् + घञ्।) देशविशेषः।
दारका इति ख्याता। नृत्तस्थानं। युद्धं। इत्य-
मरः॥ जलं। इति मेदिनी॥ आनर्त्तदेशवासी
लोकः। इत्यमरटीका॥ (यथा हरिवंशे। “आन-
र्त्तान् कालकूटांश्च कुलिन्दांश्च विजित्वा सः”॥

स्थानमख्यातो राजा।

“शर्यातेऽर्मेधुनं त्वासीदानर्त्तो नाम विभ्रुतः।

“आनर्त्तस्य तु दायदो रेवो नाम महायुतिः”॥

“आनर्त्तविषयसासीत् पुरो चास्य कुशस्थली”॥

“आनर्त्तं विभोः पुत्रः सुकुमारस्ततोऽभवत्”॥)

आनायः, पुं, (आङ् + नी + घञ्।) जालं। इत्यमरः॥
आनाय्यः, पुं, (आनाय्यते गार्हपत्यादानीय संस्क्रियते

ऽसौ आङ् + नी + ण्यत्) दक्षिणाग्निः। इत्यमरः॥

गार्हपत्यादमेरानीय ये दक्षिणाग्निरारोप्यते।
तत्र। इति भरतः॥ हेम करिवार निमित्ते धर
हृते आनिया दक्षिणादिके राखा आगन् इति
भाषा॥

आनाङ्गः, पुं, (आङ् + नङ् + घञ्।) मूत्रपुरीष-
रोधकरीरगः। तत्प्रार्थयः। विबन्धः २। इत्यमरः॥
विश्लब्धः ३ मन्त्रोद्यनः ४। इति राजनिर्घण्टः॥
“आनाङ्गार्त्तं ततो दृष्ट्वा तत्सैन्यमसुखार्हितम्”।
इति महाभारते।) तस्य सम्प्राप्तिरूपे। यथा,

“आमं शृङ्गदा निचितं क्रमेण

भूये विबद्धं विगुणानिलेन।

प्रवर्त्तमानं न यथास्वमेनं

विकारमाणाहमुदाहरन्ति”॥ इति निधानं॥

“यस्य वातः प्रकुपितः कुक्षिमाश्रित्य तिष्ठति।

नाभौ व्रजति नाप्यूर्ध्वं आनाङ्गस्तस्य जायते”॥

इति चरकः॥

अस्य चिकित्सायाह। भावप्रकाशे यथा,—

“तुल्यकारणकार्यत्वादुदावर्त्तहरिं क्रियां।

आनाहेषु च कुर्वीत विशेषआभिधीयते”॥

त्रिरुत्तुल्याहरीतक्यो द्विचतुःपञ्चभागिकाः।

गुडेन तुल्या गुटिका हरत्वानाहमुत्तुल्या”॥

वर्त्तिस्त्रिकटुसैन्धव

सर्वपण्डहधूमकूळमदनफलैः।

मधुनि गुडे वा पक्वै-

र्विहिता साकुष्ठसम्मिता विशैः॥

वर्त्तिरियं वृष्टफला

श्रुनैः प्रणिहिता गुदे हृताभ्यक्ता।

आनाहसुदरजात्तिं

श्रमयति जठरं तथा गुल्मम्”॥

इति त्रिकटुकाद्यावर्त्तिः॥

चक्रपाक्षिसङ्गहे तु चिकित्सा यथा,—

“उदावर्त्तक्रियानाहे सामे लङ्घनपाचनम्”॥

“द्विरुत्तरा द्विज्वचा सकुष्ठा

सुवर्चिका चेति विडङ्गयुग्मं।

सुखाम्बुनानाहविस्त्रिचकार्ति-

हृद्रोगगुल्मोर्ध्वसमीरणम्”॥

वचाभयविचक्रयावभूकान्

सपिप्पलीकातिविधान् सकुष्ठान्।

उष्णाम्बुनानाहविस्त्रिचकार्ति-

पीत्वा जयेदाशु हितौदनाशी”॥

त्रिरुत्तरीतकौश्यामाः खुहीक्षीरेण भावयेत्।

वटिका मूत्रपीतास्ता ज्येष्ठा आनाहमेदिकाः॥

राठ-धूम-विड्व्योष-गुड-मूत्रैर्विपाचिता।

गुदेऽङ्गुलसमावर्त्तिर्निधेयानाहशूलनुत्”॥

मूलकं शुष्कमाचक्ष वर्षाभूमूलपक्षकम्।

आरेवतफलञ्चापि पक्वो तेन पचेद्दृढतम्।

तत् पीतमात्रं श्रमयेदुदावर्त्तमसंश्रयम्”॥

शुष्कमूलकाद्यं दृढतम्”॥) दैर्घ्ये। इति रमानाद्यः॥

आनिलः, पुं, (अनिलस्य वायोरोपत्यं अनिल +

इच्।) हनुमान्। इति चिकाय्यशेषः॥ (भीमः॥)

आनिली, स्त्री, (अनिल + अङ् + डीप्।) स्नाति-

नक्षत्रं। इति हेमचन्द्रः॥

आनीलः, पुं, नीलघोटकः। इति हेमचन्द्रः॥

(असितः। ईश्वरीलः। यथा किरातार्जुनीये,

“आनीलाभैर्विरचितपरमागा रत्नैः”॥)

आनुकूल्यं, स्त्री, (अनुकूल + अङ्।) अनुकूलता॥

(साम्मुख्यं। प्रसादः। सहायता। यथा याज्ञवल्क्यः।

“यत्रानुकूल्यं दम्भत्योस्त्रिवर्गस्तत्र उर्द्धते”।

यथा,—रामायणे।

“रमतश्चानुकूल्येन ययुः संवत्सरा दश”॥)

आनुगतं, स्त्री, (अनुगतस्य भावः कर्म वा। अनु-

गत + अङ्।) अनुगतत्वं। अनुगतस्य भाव इत्यर्थे

आप्रत्ययेन निष्पन्नम्॥

आनुपूर्वी, स्त्री, स्त्री, (अनुपूर्व + अङ्।) परिपाटी।

अनुकनः। इत्यमरः॥ (यथा मनुः ३। २३।

“बडानुपूर्वार् विप्रस्थ क्षत्रस्य चतुरो वरान्”॥

यथा रामायणे।

“आनुपूर्वार् स धर्मश्चः पप्रच्छ कुशलं कुले”॥)